

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VEEL BELOVEN EN WEINIG GEVEN ...

Toneelspel in drie bedrijven

door

RENÉ DE WINDT

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1989

(N° 1726)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1989 Toneelfonds J. Janssens / René de Windt.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

AKTEURS : (Drie dames, vier heren.)

1. Eebrecht Ludo, 55 jaar. Handelaar in granen en veevoeders.
2. Couvreur Claudine, 55 jaar. Echtgenote van Ludo.
3. Eebrecht Farilde, 31 jaar. Oudste dochter van Ludo en Claudine.
4. Eebrecht Renilde, 29 jaar. De jongste dochter.
5. Eebrecht Corneel, 50 jaar. Ongehuwd. Broeder van Ludo. Woont bij hem in.
6. Van Lakem Domien, 48 jaar. Rijke landbouwer.
7. Dumal Serge, 28 jaar. Bediende bij het ministerie van Leefmilieu.

De drie bedrijven spelen zich af in een burger woonkamer. Voor de goede gang van zaken dient er, dicht bij een deur in de achterschermen, een siertafeltje te staan, met een telefoontoestel er op.

Het vlot niet te best bij de familie Eebrecht. Door felle concurrentie in het dorp, lopen de zaken sterk achteruit. Om zijn financiële moeilijkheden het hoofd te kunnen bieden, diende Ludo geld te lenen bij de rijke landbouwer Van Lakem. Bovendien zit hij opgescheept met twee ouder wordende dochters, die niet gehuwd raken. Ook zijn broer, de simpele Corneel, zoals hij genoemd wordt, baart hem zorgen.

Maar is Corneel wel zo simpel? Al lachend vertelt een gek de waarheid, luidt een spreekwoord.

Met zijn hovaardige echtgenote Claudine lag Ludo reeds herhaaldelijk overhoop. Steeds dringender vraagt zij geld, ten einde aan haar uitzinnige verlangens te voldoen.

Wanneer Eebrecht en zijn vrouw echter, elk afzonderlijk, een dreigbrief ontvangen, om tweehonderdduizend frank te betalen, zoniet zal er een misstap uit hun verleden bekend gemaakt worden, stijgen de spanningen in de familie ten top.

LUDO Wel wel, madame, uw erfdeel. Een huizeke van uw ouders, dat ge verhuurt. En waaraan meer reparatie dan pacht te pas komt. Gij strijkt iedere maand de pacht op, maar Ludo moet voor de onkosten opdraaien.

CLAUDINE Wees content dat ge niet meer voor uw vrouw moet betalen.

LUDO Neen? En de tienduizend frank, die ge maandelijks krijgt!

CLAUDINE Waar gij op vit. Handgeld, voor enkele kleine uitgaven. Zoudt ge willen dat een...

LUDO Couvreur de Stoefersele...

CLAUDINE Lach maar! Dan kan ik u, een simpele Corneel Eebrecht noemen.

LUDO Claudine! Niet spotten met mijn broer! Ha neen! Hoewel hij niet zo snugger is als andere mensen, is hij een doorbrave gast. Die bovendien al het handwerk in mijn magazijnen doet.

CLAUDINE En die boven kost en inwoon, ook tienduizend frank krijgt, iedere maand. Dat zegt ge er niet bij!

LUDO Zoveel als gij ontvangt. Om niets te doen.

CLAUDINE Corneel steekt dat geld allemaal weg op zijn kamer. Hij moet er al heel warm inzitten. En hij weet niet wat er mee aanvangen. Ge zoudt mij beter iedere maand ook zijn tienduizend frank geven. Dan kon ik mijn standing tenminste een beetje op peil houden.

LUDO Begrijpt ge nog altijd niet waar wij voor staan, vrouw! We zijn niet helemaal ten onder, maar 't scheelt heel weinig.

CLAUDINE Sedert Mathieu Bartelomee op Molendonk kwam, die ook in veevoerders handelt.

LUDO En die nonde onder de prijs verkoopt! Hij pakt al mijn klanten af! 'k Moest bij Domien Van Lakem tweehonderduizend frank lenen, om mijn hoofd boven water te kunnen houden. En 'k zit weer aan 't einde van mijn zeel.

CLAUDINE Hang er u dan mee op, met dat zeel! Zo ben ik van uw gezeur van af!

LUDO En kunt ge mijn levensverzekering oprapen.

CLAUDINE Dan waart ge tenminste nog voor iets goed.

endertig, Renilde negentwintig. Dat beginnen oude vrijsters te worden. Neen, ze zijn het! En geen enkele kandidaat in 't vooruitzicht.

CLAUDINE Hun vader is nochtans een "welgestelde" handelaar.

LUDO Gaat gij nu lachen!

CLAUDINE De mensen van Molendonk en omtrek weten niet dat wij in onze blote staan.

LUDO Bestonden er nog mirakelen, ik kroop op mijn kniëen naar Scherpenheuvel. Moesten die twee luie spoken tenminste wat willen werken. Maar 't is hen te gemeen. Hun handjes mogen niet vuil worden.

CLAUDINE Juffrouwen van hun stand werken niet! Die wandelen, borduren, maken wat muziek. En surtout : die wachten op een rijke verloofde.

LUDO Die de weg naar ons huis niet kent. De "juffrouwen" zullen toch naar werk moeten uitzien, als wij, tussen enkele meubeltjes op de straat staan.

CLAUDINE Niet nodig zo dramatisch te doen, Ludo. Ge zult wel andere geldbronnen ontdekken. En, om op mijn tienduizend frank terug te keren...

LUDO Niet zagen. C'est fini. Ik ken ook Frans. Al ging ik niet naar 't pensioonaat, zoals gij.

CLAUDINE Waart ge er maar geweest. Ze hadden er u misschien manieren geleerd. En hoe ge welvarende zakens moet drijven.

LUDO 't Is die vervloekte Bartelomee, die mij de das omdoet!

CLAUDINE Hoewel hij maar dertig jaar oud is, kent hij het nogal om klanten te winnen. 't Schijnt dat hij iedere zaterdag en zondag de boeren trakteert in café De gouden Zulle.

LUDO Hij moet veel geld hebben.

CLAUDINE En bij zijn bezoek op de hoven, heeft hij kadootjes mee.

LUDO Prullen!

CLAUDINE Prullen doen vrouwkens haren krullen. Ze zijn er kontent mee. En daar vrouwen de baas zijn... Maar hier bij ons is dat 't geval niet! Ho, moest die vaas daar zo duur niet zijn eh, ik smet ze kapot!

Zolang het met geen regenwater is, dat ik uit mijn ton kan scheppen, mag mij zulk een motor gestolen worden.
CLAUDINE Gij moet nochtans naar geen frankske om zien, Van Lakem.

DOMIEN Ha neen, madame Claudine. Ik zit er warmpjes in. Al zeg ik het zelf.

CORNEEL 't Zal deze winter met mij minder goed aflopen. Mijn pardessus is zo dun geworden, dat ge er langs mijn buik, mijn rug kunt doorzien.

CLAUDINE Daar moet ge mijn Ludo over spreken. Tenandere, we kwamen overeen, dat gij zelf uw kleren moet kopen. Met die formidabele tienduizend frank, die ge iedere maand kado krijgt.

DOMIEN Kado? Corneel werkt toch in het magazijn?

CORNEEL En 't is werken, zelle. Weet ge, dat door het heffen en sleuren, mijn rechterarm een centimeter korter geworden is, dan mijn linker. Kijk ne keer. (Steekt zijn armen uit.) Een hele centimeter.

CLAUDINE Uw tong is toch niet korter geworden!

CORNEEL Toch wel, Clau-dine, toch wel. Ik heb er verleden maand een stukske afgebeten. 't Kwam doordat die paardenbiefstuk die Farilde had gebakken, zo taai was.

DOMIEN Farilde Eebrecht, is zelf ook een beetje taai.

CLAUDINE Van Lakem! Wilt ge op uw woorden letten!

DOMIEN Het was niet kwaad bedoeld, madame Claudine. Maar uw tweede dochter, ho ho, Renildeke...

CORNEEL Die vindt ge malser zeker, Domien? Gelijk een sappig kalfskoteletje!

DOMIEN Maar zonder been. Ja, ja, Renilde Eebrecht is een meiske naar mijn dromen.

CLAUDINE Spijtig, dromen zijn bedrog. En ge zijt twintig jaar ouder.

DOMIEN Bijna twintig. En in de oudste kasserollen wordt de beste soep gekookt, madame Claudine.

CORNEEL Ela, ela, zoudt gij lijmpkens leggen, om er Renilde aan te plakken, Domien?

CLAUDINE Wat onnozele dingen vertelt gij daar, Corneel. Ge kunt zien wat een domme kop ge hebt.

een Eebrechts mening niet!

DOMIEN Waar is uw man? Toch niet op klantenbezoek? Ik moet een ernstig woord met hem klappen.

CLAUDINE Misschien is Ludo in de magazijnen. Of ergens anders. 'k Weet het niet.

DOMIEN Ver zal hij niet zijn. Zijn papieren liggen nog op tafel. Hij komt vandaag nog naar huis?

CLAUDINE Dat zal wel.

DOMIEN Dan wacht ik op hem.

FARILDE & RENILDE (Op. Zij omhelzen hun moeder.)

RENILDE Dag mam. Ge hebt u niet verveeld terwijl we weg waren?

CLAUDINE Un petit peu. Hoe was het, bij monsieur le notaire?

RENILDE Ge hebt de groeten van zijn dame. Maatje, we aten er glacés van de nieuwe patissier. Fijn dat die waren! Enig!

FARILDE Ons gebak moet in het vervolg ook van daar komen. Het schijnt dat die Roger Moreels nog niet getrouwd is. Hij opende op Molendonk zijn tweede...

RENILDE Zijn derde patisserie. 'k Heb hem gezien. Ah, zulk een flinke gast, ma! Een Adonis!

CLAUDINE Ondanks alles, toch maar een werkmens, Renilde. Al is hij zijn eigen baas.

CORNEEL Geen spek voor een juffrouw Eebrecht haar bek.

RENILDE Nonkel Corneel, gij zijt er ook.

CORNEEL 't Schijnt. En we hebben bezoek. Of ziet ge die persoon evenmin, zoals mij?

RENILDE & FARILDE Domien.

(Domien stapt op Renilde toe en reikt haar zijn hand. Zij stapt naar de zijkant van het toneel. Corneel geeft Domien dan de hand.)

CORNEEL Voor de tweede keer vandaag, een goeie dag, Domien.

DOMIEN Ge hebt mijn hof nog nooit gezien, Renilde. Dat is 't een en 't ander. Een prachtstuk, al zeg ik het zelf.

CORNEEL Ja, 't mooiste uit de omtrek. En de mesthoop ligt nu achter de stallen. Niet meer op 't binnenhof, zoals

ben nog twee logeerkamers vrij.

CLAUDINE 't Is waar, ons huis is veel te groot. Maar we kunnen niet kleiner wonen. Voor onze standing.

CORNEEL Ge moet altijd uw stand ophouden, zei de ezel. En hij ging in de paardenstal.

CLAUDINE 'k zal er met Ludo over spreken, als hij komt.

CORNEEL Over de paardenstal?

CLAUDINE Zot gij!

FARILDE Ge zult niet te lang mogen wachten om te beslissen, ma. Want meneer Serge kan hier kort na ons arriveren.

CLAUDINE Dat gaat vlug.

CORNEEL Ja, heel vlug. Hebt ge naar die meneer zijn voeten gekeken. Hij had hazepoten, zeker?

(Ludo op.)

CLAUDINE Ge zijt daar al. Van Lakem is nog niet weg.

LUDO 'k Zie het. Dag Domien... Alles goed? (Reikt hem de hand.)

DOMIEN Met mij wel. Hopelijk ook met u. En uw familie.

LUDO We klagen niet. En we doen zachtjes voort.

RENILDE Pa, we zijn juist terug van meneer Halluin.

FARILDE Ze gaven veel groeten. En we hebben daar een jonge heer ontmoet.

RENILDE Van het ministerie.

FARILDE Een chique type.

RENILDE Die enkele weken bij ons zou willen logeren.

LUDO Wat zegt ge? Bij ons? Hoe komt hij daar aan. We houden toch geen hotel?

CLAUDINE Monsieur le notaire vraagt het, Ludo. En ge weet.. Kom eens hier... (Ludo stapt op haar toe. Zij fluis-tert hem iets in het oor.)

LUDO Ha ja. Zoals ge zegt. Ge hebt gelijk, Claudine. We zullen er niet aan uit kunnen.

FARILDE Dan zou hij hier mogen logeren, pa?

LUDO Als hij een deftig meneer is.

CLAUDINE Naturellement. Anders zou monsieur le notaire, hem niet aanbevelen.

LUDO Had ik nonde die lening niet lopen!...

CLAUDINE Ludo!

CLAUDINE Nom de Dieu, Corneel! Oh pardon! Ludo! Hebt ge hem gehoord! Het was te veel eh, wat ik daar pas vroeg!

SERGE Zou er mogelijkheid bestaan, meneer Eebrecht, om hier enkele weken te logeren? U zult geen last van mij ondervinden. Met een bescheiden maal ben ik tevreden. En 's morgens tot 's avonds werk ik in de omtrek, om aan prospectie te doen.

DOMIEN Dan komt ge ook wel in de nabijheid van mijn hof? Aan de Kapellekensdijk.

SERGE Ja, inderdaad, dat staat ook op mijn plannen.

CORNEEL Als ge daar passeert, vraag Domien eens, om u zijn nieuwe traktor te tonen. 't Is er een, die zowel met kraantjeswater, als met regenwater marcheert.

CLAUDINE Ze zouden er beter uw leeg hoofd mee uitspoelen.

LUDO Meneer de notaris heeft u aanbevolen?

SERGE Ja. Zijn dame en mijn ma, zijn veel jaren bevriend. Van op de kostschool reeds.

CLAUDINE Ik ben ook op kostschool geweest, monsieur Dumal. Feitelijk had ik in de stad moeten blijven. Maar u begrijpt, het leven verloopt dikwijls anders dan u het wenst.

SERGE Op een buitengemeente wonen, in de open natuur, heeft ook zijn charmes, madame Eebrecht.

CLAUDINE Toch heb ik mij hier nooit helemaal aangepast.

LUDO Moed houden, Claudine. Wie weet verhuizen wij binnenkort niet naar een klein appartementje in de stad. Begrijpt ge mij?

CORNEEL Ja, (Spreekt zoals Claudine.) het leven verloopt dikwijls anders dan ge het wenst, eh Clau-dine?

SERGE Meneer Eebrecht, denkt u dat ik enkele weken, een paar maanden ten hoogste, bij u kan logeren?

CLAUDINE Maar natuurlijk, monsieur Dumal, certainement!

SERGE Dank u, madame.

CLAUDINE Eén van onze logeerkamers zal u zeker bevallen. Wenst u nu reeds uw koffer boven te brengen?

SERGE 'k Zou wel enkele zaken willen uitpakken.

CLAUDINE Corneel, draag monsieur zijn koffer boven. De achterkamer, naar Verstraete.

paar maanden geleden. Een jaar geleden.

DOMIEN De vervalddag van de terugbetaling is er.

LUDO Nu al?

DOMIEN Nu al. De zeventiende.

CORNEEL De tijd gaar rap, eet snel uw pap.

DOMIEN Eer hij koud wordt.

CLAUDINE Is het volgende week, of de week daarna, Ludo, dat wij die belangrijke som geld verwachten?

LUDO Binnen veertien dagen.

DOMIEN Als ge mij dan maar betaalt, een week te laat, zou ik er intrest moeten bijrekenen.

LUDO 'k Heb nonde, de intrest op voorhand moeten betalen!

DOMIEN Ge zijt zeker, dat ik dan mijn tweehonderdduizend ballen krijg?

CLAUDINE Naturellement, Van Lakem! Wat denkt ge!

DOMIEN 'k Geloof er niet veel van. Wij weten allemaal in Molendonk, en verder nog, dat ge in slechte papieren zit, Eebrecht. In bot (heel) slechte.

LUDO Gemene laster die Bartelomee rondstrooit.

DOMIEN Neen neen, 't is de waarheid. Ik vrees dat ge mij niet zult kunnen betalen.

CLAUDINE Ge moogt zeker zijn, Van Lakem, met mijn hand op mijn hart...

CORNEEL Zie ik van de leugens zwart.

CLAUDINE Ludo! Hoort ge hem! Of hebt ge weer watten in uw oren?

DOMIEN Ik ken wel een oplossing, Eebrecht. Zodat ge mij niet moet betalen. 't Was voor ons getwee goed.

LUDO Domien! Is dat waar?

DOMIEN Ja ja. Ik zou u zelfs nog een tweehonderdduizend bijgeven! Kado.

CLAUDINE Daar steekt wat achter! Dat kan niet!

DOMIEN 'k Heb u al verteld, madame Claudine, dat het voor mij trouwens tijd geworden is. Ik zoek mij een vrouw.

CORNEEL Een pronte. Die draait met haar...achterwerk.

DOMIEN Juist. En mijn oog is op uw jongste gevallen, Ludo.

LUDO Op Renilde! Onze bloem!

DOMIEN Die ook al naar de dertig loopt. En aan geen man ge-

kastrol gekookt!

DOMIEN Als ge de deurwaarder niet over uw vloer wilt, Ludo, want van dat betalen geloof ik toch geen woord, zult ge mij morgen uw Renildeke moeten geven. Salut.

LUDO Domien! Wilt ge...

DOMIEN Salut. (Af.)

CLAUDINE Une catastrophe! Verschrikkelijk! We zullen nog rapper in dat werkmenshuiske...

CORNEEL Of 't appartementje in de stad.

CLAUDINE We zullen ons schoon herenhuis nog rapper moeten verlaten, dan ik al vreesde. Oh, hoe kon ik vijfendertig jaar geleden zo stom zijn! Stom! (Af.)

CORNEEL Was Clau-dine stom, over zoveel jaar, Ludo? Kon ze niet spreken?

LUDO (Haalt de schouders op.) Och... Dom wil zij beduiden.

CORNEEL 'k Geloof dat zij daarna niet veel slimmer is geworden. Ondanks haar mondje Frans.

LUDO Broer, broer! Moest ge weten wat er allemaal boven mijn hoofd hangt! 't Is niet alleen mijn zaak die naar de vaantjes gaat, niet alleen Van Lakem die zijn grote som geld moet hebben. Maar nonde ook dàt hier nog! (Haalt een brief uit zijn zak.) Dàt is het toppunt! Lees hem ne keer.

CORNEEL Broer, ge weet toch...

LUDO Ha ja, ge kunt niet lezen.

CORNEEL Maar ik kan wel mijn naam schrijven. In drukletters. Cor-ne-li-us...

LUDO 't Is al goed. (Opent de brief en leest.) "Eebrecht, als ge deze namiddag, om kwart na vier uur, geen enveloppe met tweehonderdduizend frank...

CORNEEL Oeijoeij. Die som wordt hier dikwijls vernoemd.

LUDO "Met tweehonderdduizend frank op het telefoontafeltje legt, zal ik uw vrouw en al uw bekenden vertellen wat gij vroeger hebt uitgestoken." Is dat niet erg, Corneel? Een dreigbrief! En in drukletters geschreven.

CORNEEL Ge ziet, broer, dat al de geleerde mensen, gelijk ik, in drukletters schrijven.

LUDO Zoveel geld, in één keer. Waar moet ik dat nonde halen?

CORNEEL We zullen hier met vier lachen, als wij uw levensverzekering oprapen.

LUDO Die heb ik verleden week opgezegd. Helpt ge mij, Corneel, ja? Ge helpt mij? Allee!... (Ludo legt zijn beide handen op Corneels schouders en leunt dan met zijn hoofd tegen hem aan.)

CORNEEL Broer, broer, in wat nesten zit ge!... Goed, ik denk aan ons ouders. En 'k heb u maar alleen meer op de wereld. Ge krijgt dat geld van mij.

LUDO Dank u, dank u! Oh, ik wist het wel : gij hebt een hart van goud.

CORNEEL En een zotte; lege kop.

LUDO 't Is Claudine maar die het zegt. Allee. We gaan om 't geld. En denken dat het juist vandaag mijn verjaardag is! Geen mens die er acht op slaat!

CORNEEL Ge verjaart! Proficiat. Hoe oud wordt ge nu?

LUDO Vijfenvijftig.

CORNEEL Ja? Is dat zeker? Ge waart vroeger toch zo oud niet.

LUDO Kom, brave lollekensheer. We zijn weg.
(Ludo en Corneel af. Renilde en Serge op.)

RENILDE Zo, 'k hoop dat uw kamer u bevalt.

SERGE Ik zal hier aangename weken doorbrengen.

RENILDE Wij zullen het u gemakkelijk maken, meneer Serge.

SERGE Alstublieft, geen meneer. Noem mij gewoon Serge. En ik zal u Renilde noemen. Als het mag.

RENILDE Natuurlijk...Serge. Het wordt nu ook voor ons een ander leven. Wij zijn geen logés gewoon. Maar het zal u wel een beetje aanpassing vragen, op de buiten. Zoals mijn ma het nooit gewoon is geworden.

SERGE Madame Claudine heeft hier nochtans alles wat haar hart lust : een prachtig huis, een stijvolle familie. Met twee beelden van dochters.

RENILDE Oh... (Zij wendt haar hoofd af.)

SERGE U zult het misschien heel overhaast vinden, Renilde, maar ik moet u een bekentenis doen. Hoewel uw zuster ook het aankijken waard is, wist ik, van het eerste ogenblik als ik u zag, bij madame Halluin, dat er een

in de weg staat.

RENILDE Zo graag zou ik u helpen, Serge.

SERGE U ziet geen mogelijkheid om aan dat bedragje te geraken?

RENILDE Spaargeld bezit ik niet. Of een kleinigheid.

SERGE Dan kan er van een huwelijk, de eerste jaren, geen spraak zijn.

RENILDE Jaren, Serge! Maar de tijd dringt voor mij! En nu wij elkaar...

SERGE ...Door een mirakuleus toeval...

RENILDEHebben gevonden... Ik moet nadenken... Ik MOET een middel vinden om aan dat bedrag te komen. Wanneer zou u het wensen?

SERGE Die fotozaak blijft niet eeuwig open staan.

RENILDE Enkele dagen heb ik toch de tijd?

SERGE Dagen, ja natuurlijk.

RENILDE Ik zal u het geld bezorgen!

SERGE Dank u, meisje! Lieve! (Serge haalt Renilde naar zich toe. Farilde komt op. Vlug stappen Serge en Renilde uit elkaar.)

FARILDE Ha, u zijt beneden, meneer Serge. Zou u het in Molendonk en omgeving bevallen?

SERGE Heel zeker, juffrouw Farilde. Heel zeker.

RENILDE Verontschuldig mij, 'k moet het één en ander regelen op mijn kamer. En 'k heb een beetje hoofdpijn.

FARILDE We zullen u wel terug zien bij het avondmaal, zuster. (Renilde af.)

SERGE Ik zal hier aangename dagen doorbrengen.

FARILDE Als u het wenst, meneer Serge...

SERGE Alstublieft, geen meneer. Noem mij gewoon Serge. En ik mag u Farilde noemen.

FARILDE Met genoegen.

SERGE U zult het misschien heel overhaast vinden, Farilde, maar ik moet u een bekentenis doen. Hoewel uw zuster ook het aankijken waard is, wist ik, van het eerste ogenblik als ik u zag, bij madame Halluin, dat er een ommekeer in mijn leven was gekomen. (Serge neemt Farildes hand.) U hebt reeds van liefde op het eerste

SERGE Een onnozel bedrag dat ons geluk nog in de weg staat.

FARILDE Kon ik u maar helpen, Serge.

SERGE U ziet geen mogelijkheid om aan dat bedragje te geraken?

FARILDE Gemakkelijk zal het niet gaan. Zelf bezit ik niets.

SERGE Dan kan er van een huwelijk, de eerste jaren, geen sprake zijn.

FARILDE Jaren, Serge! Zolang kan ik, en zolang wil ik niet wachten! Wanneer zou ik u die som moeten bezorgen?

SERGE Die fotozaak blijft niet eeuwig open staan.

FARILDE Indien ik u binnen de veertien dagen kan helpen.

SERGE Dank u, meisje! Lieve! (Serge haalt Farilde naar zich toen. Claudine op. Vlug treden Serge en Farilde uit elkaar.)

CLAUDINE Oh Farilde! Kind, er hangt een ramp boven mijn hoofd! Ze maken mij kapot!

FARILDE Maar ma! Hoe dramatisch.

SERGE Zo erg zal het zeker niet zijn, madame Eebrecht?

CLAUDINE Ik voel mij het ongelukkigste schepsel van Molendonk.

FARILDE Wat is er gebeurt?

CLAUDINE Het moet nog gebeuren. En 't is verschrikkelijk!

SERGE Ik wil mij, als vreemdeling...

FARILDE (Terzijde.) Niet lang meer een vreemdeling.

SERGE Ik wil mij in uw zaken niet mengen, madame. Maar als ik kan helpen, zeg het mij. En ik zal het met de mees-te genoegens doen.

CLAUDINE Niemand kan mij helpen, niemand. Ik moet het zelf uitvechten.

FARILDE Vertel ons toch wat er gebeurt.

(Renilde op.)

FARILDE (Tot haar zuster.) Ge zijt daar al, Renilde. Kent ge het laatste nieuws : ma zit in moeilijkheden.

RENILDE Is het waar? Wat scheelt er?

CLAUDINE Och kinderen, maakt er u geen zorgen over, het is een geval dat MIJ alleen aanbelangt. Zoudt ge in afwachting van het avondeten, geen wandeling doen?

SERGE Als ik de juffrouwen mag vergezellen?

CLAUDINE Maar heel zeker, monsieur Dumal.

CORNEEL Om alleen in de keuken te gaan eten, zeker?

CLAUDINE Neen neen, wat denkt ge.

CORNEEL En uup, mijn soep te slurpen. Zodat ge u dood-schaamt voor meneer Moeial.

CLAUDINE Dumal. Corneel, dat was niet kwaad bedoelt. Ha neen. 'k Zei het maar eens om te horen wat Ludo er zou op antwoorden.

CORNEEL Mijn broer is de enige vriend die ik heb. En wees zeker, ge zijt beter met één vriend dan met tweehonderdduizend frank.

CLAUDINE Corneel! Ah gij schurk!

CORNEEL Niet meer blij dat ge mij ziet!

CLAUDINE Gij weet...

CORNEEL Dat ik een leeg hoofd heb, zoals gij zegt, Clau-dine, ja, dat weet ik.

CLAUDINE Neen! Hier! Van deze dreigbrief! GIJ hebt hem geschreven.

CORNEEL Allee Clau-dine. Ik kan niet schrijven.

CLAUDINE Ge hebt misschien iemand anders onder den arm genomen.

CORNEEL Wat zou ik met zoveel geld aanvangen? Om in een tu-reluut gesticht te gaan...

CLAUDINE ...Hebt ge geen geld nodig. C'est vrai? Daar laten zij een soort als gij gratis binnen.

CORNEEL 'k Heb alleen een nieuwe pardessus nodig. Die heeft mijn broer mij beloofd. Een met karo voering, zegt hij.

CLAUDINE Corneel, gij kent mij al lang, he. Heel lang. Van toen ik nog een jong meisje was.

CORNEEL En ge uw tong al naar mij uitstak. En zò deed. (Hij zet zijn duimen aan zijn slapen en draait met zijn vingers.) Zo-ot.

CLAUDINE Neen neen! Dat was niet naar u. Maar naar Francies Denijze, waar gij altijd bij waart, Corneel, herinnert gij u dat ik vroeger iets afschuwelijks heb uitgehaald? Waarvoor ze mij nu met de vinger zouden wijzen?

CORNEEL Geen enkel kind kan kwaad doen voor zijn ouders.

CLAUDINE Wat praat is dat! 'k Had het kunnen peinzen dat ik

niet helpt, ben ik verloren! Perdu!

CORNEEL Allee jong, ge moet zo niet tuiten. Veel geblaas maar weinig wol, zei de boer. En hij slachtte zijn varken.

CLAUDINE Ah non! Scandaleus! Vergelijk mij niet met een varken!

CORNEEL Neen, want gij slurpt uw soep niet.

CLAUDINE Corneelke, s'il vous plait...

CORNEEL Zaag niet langer. Ge krijgt het geld, Claudine. En ge moet mij daarvoor geen Corneelke meer noemen.

CLAUDINE Merci, mon cher, merci! (Zij geeft hem een zoen op zijn wangen. Corneel trekt zijn ogen wijd open, en legt zijn hand op zijn wang.)

CORNEEL Een kuske. Voor mij. Voor de halve zot! En dan nog één van madame Couvreur de Molendonk de Wackensele Stoepkensville.

CLAUDINE Kom. Onnozel...hm. We gaan het geld halen? Want 't wordt dringend. 't Is bij vier uur. (Kijkt door het raam.) Kijk, Domien Van Lakem loopt nog altijd op de binnenkoer. 'k Dacht dat hij al lang naar huis was.

CORNEEL Hij wacht als een geduldige kater. Op Renildeke.

CLAUDINE Op mijn oogappel. Jamais of te jamais. Gaan we? (Beiden af. Domien op.)

DOMIEN Ha neen, eh, ha neen. De Eebrechts gaan Domien niet op flessen trekken! Van Lakem ziet wel wat er aan 't gebeuren is. De twee dochters zijn met die vreemde polkaheer op stap. En hij had Renildes hand vast als Farilde het niet bemerkte. Zoiets is 't begin van een vrijage. Ik wil kerdsie niet in de wind staan. 'k Heb mijn gedacht op dat meiske gezet en zij wordt van mij. 'k Bezit pressingsmiddels genoeg om vader Ludo en mama "française" te doen toestemmen. Ik zal de ijzers aandraaien! 't Is ofwel de jongste dochter of op staande voet mijn tweehonderd brieven. (Claudine op.) En die bezitten ze niet. Ze staan met hun rug tegen de muur.

CLAUDINE Sedert wanneer praat gij tegen u zelf, Van Lakem?

DOMIEN Ha madame Claudine. Dat doe ik altijd als ik alleen